

som den trænger til, og som er i alles Interesse.

Statsministeren (N. Neergaard): Det forekommer mig, at den Tilhørerkreds, der er samlet her i Salen, og Salens hele Fysiognomi tyder paa, at man snart ønsker denne Forhandling ført til Ende, og jeg skal bidrage mit dertil ved at udtale mig ganske kort.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte om Besparelsesbestræbelserne og den Andel, som Regeringen og det konservative Parti havde haft i disse Bestræbelser. Jeg har ment, at det rigtige for os, der har samarbejdet med god Villie om den Sag, var dette at erkende, at vi har hver bidraget vort, og jeg synes ikke, der er nogen særlig Anledning til at komme ind paa en Udmaaling af, hvem der nu har den største Fortjeneste. Det kan jo ikke nægtes, at de forskellige Besparelsesforslag, der er ført frem, er fremsat af Regeringen; men det var ogsaa Regeringens Pligt, da den nu en Gang er Regering, at gøre det, og jeg erkender det gode Samarbejde, som det konservative Parti har ydet for Gennemførelsen. Men det ærede Medlem gjorde en Bemærkning, som jeg ikke kan lade gaa ganske uimodsaagt hen, og som nærmest pegede hen paa dette, at de Konservative ofte havde søgt at fremme disse Besparelsesbestræbelser mere end Regeringen, og at de paa intet Punkt havde hemmet dem. Der maa jeg dog gøre opmærksom paa, at der er Punkter, hvor de Konservative har hemmet. De hemmede paa Forsvarslovene, hvor vi, hvis vi havde fulgt dem, vilde have faaet betydelig mindre Besparelse, og de hemmede paa Konjunkturtillæget, med Hensyn til hvilket vi ogsaa vilde have opnaaet en væsentlig betydeligere Besparelse, hvis ikke de Konservatives Modstand havde været. Jeg erkender fuldt ud de saglige og politiske, fra deres Standpunkt fuldt ud forsvarlige Grunde, ud fra hvilke Partiet handlede, men det var dog Bestræbelser, der hemmede de Sparebestræbelser, Regeringens ønskede at fremme.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at naar der nu var rimelig Udsigt til at naa Balance i indeværende Finansaar, Finansaaret 1923—24, laa det alene i det højere Udbytte af de indirekte Skatter. Denne Udtalelse maa jeg modsige, da den ikke er rigtig. Ser man paa Udgiftsposterne paa Driftsbudgettet, §§ 8—25, vil man finde, at Finanslov og Tillægsbevillingslov i 1922—23 paa disse Paragraffer viser en samlet Udgift af 432 Mill. Kr., medens Regnskabet,

som altsaa er noget lavere, viser 423½ Mill. Kr. Men Finanslov og Tillægsbevillingsforslag for 1923—24 viser 392½ Mill. Kr. Det er en meget betydelig Nedgang, budgetmæssig ca. 40 Mill. Kr. og set i Forhold til Regnskabet ca. 31 Mill. Kr., saa det bærer tydeligt Vidne om de betydelige Udgiftsbesparelser, der er gennemført, vel at mærke i et Aar, hvor Prisniveauet atter er noget opadgaaende. Det ærede Medlem sagde, at han stillede sig mere skeptisk med Hensyn til Balance i 1924—25, men det glædede mig, at det ærede Medlem gennem sine sidste Udtalelser indrømmede, at denne Skepsis var ved at fortage sig noget. Det ærede Medlem anførte, at der var 45 Mill. Kr. reserveret for Tillægsbevillingsloven for indeværende Finansaar, men kun 38 Mill. Kr. for det kommende. Dertil ønsker jeg dog at bemærke, at der er adskillige meget store Tillægsbevillingsposter i indeværende Finansaar, som forsvinder til næste Finansaar, og som i Betydning overvejer det, der kan forudses paa enkelte Poster at blive mere i det kommende Finansaar. Endvidere vil Indtægtsbeløbene efter de Erfaringer, der er gjort i indeværende Aar, utvivlsomt kunne sættes op paa Tillægsbevillingsloven for 1924—25.

Til de ærede Talere af Oppositionen har jeg kun ganske faa Bemærkninger at gøre. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Stauning ikke er til Stede her i Salen; der var et Par af hans Bemærkninger, jeg ellers vilde have imødegaaet. Men jeg kan i øvrigt overfor de ærede Oppositionstalere saa ganske henholde mig til den Tale, jeg forleden Dag holdt, og som udførligt gik ind paa alle deres Angrebepunkter og paa de øvrige Punkter, de havde fremført, og jeg maa fastslaa, at der ikke er fremkommet noget som helst, der paa et eneste Punkt kan afkræfte, hvad jeg den Gang udtalte. Maa jeg, forinden jeg gaar videre, gøre en særlig Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Bresemann, der var inde paa at omtale et uheldigt Forhold, som ifølge et Referat i et Dagblad af hans Udtalelser skulde have gjort sig gældende med Hensyn til Toldvæsenets Stilling til Sukkerfabrikken i Nakskov. Det var øjensynligt, at man der rørte ved det ømtaalelige Emne Bestikkelse. Det ærede Medlem har imidlertid gennem sine Udtalelser i Gaar her i Tinget erklæret, at han ikke vedkender sig dette Referat, og at han ikke sigter Toldvæsenet i Nakskov, hverken høje eller lave, for noget som helst uhæderligt eller noget, der kan smage af Bestikkelse. Toldadministrationen har dog i Anledning af Referatet